

שבמשנה, שאמרו: אם לא באתי כתבו ותנו גט לאשתי, וכתבו אותו קודם קודם לכך, פטור גם לרוביו יוסי,

ושאנני הבא [ושונה כאן] באופן שאמר: כתבו ותנו אם לא באתי, שבזה חולק רבי יוסי וסובר שהגט חל,

משמעות דוחה היה [שהיה לו] לבעל להקדמים ולומר את התנאי קודם למעשה, וכך היה לו **למייר: אם לא באתי כתבו ותנו,**

והיות והקדמים את המעשה לתנאי ואמר: כתבו ותנו אם לא באתי, יש לומר שהבי קאמיר וכן התכוון: כתבו מעבשו ותנו אם לא באתי.

ורבען חולקים וסוברים, **לא שנא** אם אמר הבוי כמו האופן הראשון והקדמים את התנאי למעשה: "אם לא באתי כתבו ותנו",

והם הילכו ובכתבו את הגט בתוך י"ב חודש, אף על פי שננתנו אותו לאחר י"ב חודש, לדעת חכמים הגט פסול, ולדעת רבי יוסי הגט כשר.

אמר ליה ר' יימר לר' אשין לימא, קמבר [נאמר שטובר] רבי יוסי: אם כתוב גט על תנאי — **בشرط אפילו** כשהלא נתקיים התנאי,

שהרי כאן במשנה, הבעל צוה לכתוב את הגט לאחר י"ב חודש, והם כתבו אותו קודם לכן, ורבי יוסי הקשר גט זה,

אם כן נאמר כי גם באופן הראשון שבמשנה, שהקדמים את התנאי לאמירת המעשה: "אם לא באתי מכאן ועד י"ב חודש כתבו ותנו גט לאשתי", חולק רבי יוסי וסובר שהגט חל, אפילו אם כתבו את הגט בתוך י"ב חודש וננתנו אותו לאחר י"ב חודש⁽²⁾.

לא, לעולם אימא לך: באופן הראשון

ובמה שונה מנתימת הגט ושאר חליות שמועל בהם תנאי.

ומבואר הריטב"א, ודאי שאם עשה תנאי במפורש, מועיל התנאי גם על הכתיבה, אלא שכאן היה הוה אמיןא, כי כיוון שאין דרכו של אדם להකפיד על הכתיבה, אין כוונתו לעשות תנאי בכתיבה, אלא עשה תנאי על הנtinyה בלבד. והרעק"א מתרץ שההוה אמיןא היה, כיון שרבי יוסי סובר [לעיל סוף ב'] באומר אמרו שפסול, ואם כן אי אפשר לעשות שליח לומר לסתור לכתחוב גט, שכן הוה אמיןא כיון שאין בשליהו איינו בתנאי [כמבואר בכתובות עד א], ומשום כך לא מועיל תנאי על הכתיבה.

ומה שלפי האמת מועיל תנאי על הכתיבה, אף שאומר אמרו פסול ואיינו בשליחות, מבואר האילה השחר, שמספיק מה שהוא בשליחות

אבל הרעק"א [לעיל עב א] ריצה לומר להיפך, כי דווקא באומר לשון "מהיום" מסתפק רבינו تم שמא כוונתו מתחילת היום, אבל זמנו של השטר מוכחה רק על סוף היום. ודוחה הרעק"א מהגמרא לקמן [פה ב], שרב תיקון לכתוב בגט, מן יומא דנן ולעלם, ולאפוקי מדרבי יוסי, וקשה שהרי גם לרבי יוסי יש צורך לתקן מיום דנן, כדי שיחול הגט מיד בשעת מסירת הגט ולא בסוף היום, אלא ראייה שאם זמנו של השטר מוכחה שהגט חל רק בסוף היום, הוא הדין אם יוסיף לשון של "מהיום" יחול הגט בסוף היום.

2. רשי פירש שלא מועיל תנאי על כתיבת הגט, וגם בראש חולק רבי יוסי וסובר שלא מועיל תנאי על כתיבת הגט. וצריך ביאור מדוע היה הוה אמיןא שלא מועיל תנאי על כתיבת הגט,